

Брошура за родитеље

Припрема за полазак у први разред

Чега се све родитељи плаше при помисли да дете треба да крене у школу :

„Да ли ће знати све што треба? Да ли ће издржати да седи мирно у клупи? Да ли ће успети да научи да чита и пише? Каква ли ће му бити учитељица?...“

„Решите ли детету све проблеме, оно више неће имати проблема осим вас“

„Први разред је као праг на улазу у велику зграду школског учења. И од тога како ће дете ступити на тај праг, хоће ли бити благовремено подржано да се не би спотакло, зависе његови даљи успеси, исто као и невоље“

„Грешка је плашити дете школом, што, нажалост и данас чине многи неупућени родитељи. Насупрот томе, треба га ваљано заинтересовати и мотивисати, како би у школу пошло са радосћу, указати му на значај школовања за његову будућност, али и на задовољство заједничког учења и игре која тамо очекује децу.“

Страх од школе преноси се и на све ново што дете очекује у будућем животу!

Да би редовно ишло у школу и радило оно што се од њега тражи, дете школу мора ВОЛЕТИ!

За дете које треба да крочи у школу, она представља једну животну неизвесност:

- нов простор,
- нова деца,
- нови учитељи,
- нов систем рада,
- нове обавезе....

Управо због тога са дететом треба квалитетно проводити време, објашњавати, разјашњавати, описивати ствари и ситуације које не познаје и којих се може плашити.... Показивати интересовања за оно што дете тишти...

Треба му објаснити зашто је важно да учи :

Зато што је знање неопходно да би разумели себе, свет око себе и да би развијали и унапређивали сопствену личност, као и да би постајали богатији, јер су знање и образовање, и поред тога што тренутно нису на цени, ипак највеће богатство за онога ко их поседује и отварају многа врата у будућем животу!

Чему све новом се треба у школи прилагодити:

- дужем седењу у школској клупи,
- новим вршњацима и одраслима,
- сталним обавезама,
- поштовању одређених правила понашања,
- истрајности да се заврши започето,
- самосталном сналажењу у ситуацијама у којима су му до скоро помагали родитељи и васпитачи ...

-Охрабрите дете и подржавајте позитиван став према школи

-Школу представите у реалном светлу као нешто што очекује сву децу како би им се помогло да постану „велики“

-У школи ће пуно учити, истраживати и вежбати, али ће бити и много прилика да се играју са другом децом

Не осуђујте децу због грешака, јер је и то начин учења.

Уместо тога, искористите њихове грешке да бисте схватили око чега им је помоћ неопходна.

Прихватите своје дете са свим манама и врлинама, као јединствено биће!

Како развијати радне навике?

Препоручује се да првачићи уче

***за радним столом**

***у истој просторији**

***на истом месту**

***у исто време**

Пожељно је искључити телевизор и рачунар уколико дете учи за столом где се они налазе.

Да ли сте икада затекли себе како изговарате неку од следећих реченица: „Само се ти сада играј, једном када кренеш у школу готово је са тим.“... Или „Лако ти је овако, чекај само да кренеш у школу, па ће те учитељица довести у ред!“...

У њиховим главицама тада се развија слика будућности у којој се више НИКАДА неће играти, а то је застрашујућа будућност!

У поменутом контексту ни учитељица се неће баш најпријатније доживети...

Деца треба да имају времена за игру како би срећно и здраво расла и развијала се!!!

Најпријатнији начин припреме детета за школу управо је кроз игру:

развијајте дететову самосталност кроз задуживање за неке једноставне задатке (постављање стола, одлазак у трговину, бацање смећа, поспремање играчака...)

Постепено би требало уводити садржаје који су мирнији и одвијају се у седећем положају како би се дете навикавало на активности сличне онима које га чекају у школи. Подстичите дете на цртање и бојење како би развијало фини моторику потребну за усвајање вештине писања, као и да би се подстицало креативно изражавање....

Играјте се ! Кроз друштвене игре не само да се усвајају одређене способности (пажња, памћење, опажање...) већ дете учи да поштује правила, да на адекватан начин изражава срећу због успеха, као и прихватање неуспеха...

Игре попут памћења низа бројева (унапред и уназад), питалице и загонетке помажу у развијању вољне (намерне) пажње и памћења.

Подстицањем детета на препричавање догађаја или прича развијамо његове вербалне способности, а истовремено му показујемо како нам је његово мишљење важно.

Будите свесни да ће се у школи свако дете суочити и са успехом и са неуспехом, са прихватањем и неприхватањем, имаће своје успоне и падове, као и свако од нас током живота.

На нама је да му помогнемо да схвати да има право на грешке, а да смо ми ту да му у сваком тренутку пружимо своју љубав и подршку!!!